

Les Felicitacions Nadalenques

Un fet

No és cap secret per a ningú.

Quan s'acosten els dies de Nadal, una de les notes més característiques és la gran munió de felicitacions que circulen d'unes llars a les altres.

Costum? Fórmula protocolària? Egoisme? Sinceritat?

Com en totes les coses humanes, creiem que pot haver-hi una mica de tot.

I creiem també que el tema és prou interessant perquè hi dediquem un xic la nostra atenció.

Parlem-ne, doncs?

Origen d'aquest fet

Segons la gent entesa en la matèria (llegeixi's, folkloristes) i la gent meticulosa (llegeixi's, col·leccionistes), l'hàbit de desitjar les «bones festes» s'inicià, almenys a Barcelona, al segle XVIII.

I allò que són les coses: l'origen fou de signe netament egoista.

Fou començat per aquells que prestaven un servei públic (escombriaires, carters, «serenos», etc.) amb la intenció de fer-se unes estrenes (en castellà, «aguinaldo»).

Persistència i proliferació

Aquest costum d'uns dos-cents anys d'existència, no sols no s'ha arraconat en el transcurs del temps (com hem fet amb altres coses tradicionals), sinó que ha tingut una proliferació tan i tan excessiva que avui tothom es creu en el perfecte dret de poder imprimir unes targetes, amb més o menys bon gust, amb uns versos més o menys carrinclons (gairebé sempre, més) i dedicar-se a allò que podríem anomenar l'atrancament nadalenc.

La nostra posició

Naturalment, davant d'aquest fet, tan estès i tan abusiu, no saltres hem de formular la nostra protesta i la nostra execració. Ens dol moltíssim que hom aprofiti la festa de Nadal, la festa de l'amor i de la caritat per excel·lència, per tal de convertir-la en un motiu purament crematístic, merament egoista.

Ja sabem que avui tot es va mercantilitzant. A tot arreu, el tema de Nadal es va tornant vulgar propaganda. Se n'aprofiten les cases comercials, les caixes i bancs, la ràdio, la premsa, la televisió... Tothom.

Creiem, doncs, que cal lluitar contra aquesta mena d'invasió que pot arribar malmetre les essències més pures del sentit de Nadal.

Perquè cal felicitar

Ara bé. Que consti que no sentim cap mena d'aversion contra

la felicitació en si. Ans al contrari. Som d'aquells que creiem que cal felicitar.

La felicitació, quan és cordial, sincera, exempta totalment de cap esperit de lucre o d'egoisme, no sols ha d'existir, sinó que cal fomentar la seva difusió.

S'ha dit i repetit que la festa de Nadal és festa d'alegria. Sobretot, per als cristians.

Es lògic, doncs, que tots aquells que celebrem el naixement de l'Infant Jesús, sentim l'alegria immensa d'aquest dia memorable, i vulguem irradiar-la i encomanar-la als nostres germans.

I un mitjà bonic, i alhora a l'abast de tothom, ja no cal dir-ho, és la simple felicitació.

Però una felicitació que surti del cor, del nostre goig de sentir-nos incorporats a aquest Infant que, en una nit d'hivern, féu el sacrifici d'humanitzar-se per tal de començar la seva tasca redemptora.

Per això, doncs, cal felicitar i felicitar-nos.

Com voldríem que fos la felicitació

Ja us ho podeu imaginar: meravellosa, extraordinària. Totalment d'acord amb la grandiositat del Nadal.

No voldríem que fos, com acostuma a ser molt sovint, una simple targeta de visita, freda, inexpressiva, protocolària, sense ni un sol mot. Com aquell qui diu, tramesa per «a quedar bé», per compromís, per sortir del pas.

Voldríem abocar-hi tot el cor, tot el nostre sentiment. Voldríem dedicar-hi unes ratlles ben inspirades, ben inèdites, a cada un dels nostres familiars, a cada un dels nostres amics.

Sincerament, en un dia com avui és quan més lamentem no ser poetes, quan més ens dol no tenir el do d'expressar tota aquella alegria que bull dins la nostra ànima perquè Jesús és nat. I saber-la comunicar als altres.

Allò que podem fer

Tota vegada, però, que aquesta mena de felicitació ideal no ens és possible, fem almenys aquestes dues coses:

1.º: Llitem per a bandejar definitivament les felicitacions amb ganxo.

2.º: A totes aquelles que nosaltres trametem, posem-hi quelcom de la nostra collita. Unes ratlles, per breus que siguin. Però que el receptor vegi que la hi dediquem exclusivament; que copsi que és una prova del nostre ver efecte i un fruit del nostre personal esforç.

Ah!, i encara una altra, també molt important: Contestem totes les felicitacions que rebem. Siguem agraïts.

D'aquesta manera, la felicitació tindrà un veritable sentit i una raó d'existència. I, llavors, com diu Sant Lluç, «tothom guardarà totes les paraules al fons del seu cor».

R. Munné i Coll

Plantes i Flors

Decoració Nadalenca

De tots els mesos de l'any, el Desembre, és aquell que ens obliga a pensar més acertadament amb quines plantes i flors poden decorar-se les nostres llars.

Coïncideix aquesta necessitat de decoració amb un seguit de festes en les quals, la confraternitat de famílies es fa més notable i per tan cal viure-les dins un marc alegre i jovial en celebració de la vinguda del Déu-Infant.

Respecte a les plantes les situarem sempre en els llocs més vistosos i les classificarem per: l'estrella de Nadal, l'alçaleia de variats colors, el ciclamen de característiques semblants, els pensaments i les margarides.

S'ha de tenir en compte que per la

conservació i tendresa de les plantes, cal regar-les cada dia a la vegada que col·locarem dessota cada test un recipient per conservar l'aigua: així mateix s'han de cobrir els testos amb molsa en la part alta per tal de retenir la humitat que necessiten i aconseguir més decoració.

Les flors poden ésser: roses, clavells, margarides i ciclamens, quines varietats són adequades per flor tallada i dins el temps hivernal.

En tot quan queda detallat sols manca aplicar-hi el bon gust de la mestressa de la casa, la que tindrà en compte la conjugació d'unes i altres, segons els elements decoratius de que disposi, recomanant-li el suro i la molsa.

Es necessari que ens donem compte de que a l'hivern el nostre país gaudeix d'aquests elements de decoració amb la mateixa varietat que altres països més freds tenen en quantitat i diversitats, cosa que vaig poder constatar en la meua estada a l'estranger, en diades nadalenques, ón a la vegada vaig delectar-me en la contemplació de jardins ubèrrims de flors i a temperatures sota zero.

Per tan el nostre país ens possibilita amb escreix el disfrutar d'aquesta bellesa incomparable, que ens permet la companyia més flairosa i poètica en les nostres reunions nadalenques.

M. Dalmau